Аналіз результатів моніторингу стану доступності транспорту та об’єктів транспортної інфраструктури для визначення пріоритетних напрямів, які потребують підтримки

1. Мета та завдання

Метою аналізу є виявлення проблемних аспектів у сфері доступності транспортних засобів та об’єктів транспортної інфраструктури, а також визначення пріоритетних напрямів, які потребують першочергової підтримки.

Завдання дослідження:

- опрацювати результати моніторингу, проведеного на національному та регіональному рівнях;
- оцінити рівень доступності різних видів транспорту (міського, міжміського, залізничного, авіаційного);
- визначити ключові бар’єри для осіб з різними нозологіями інвалідності;
- сформувати пропозиції щодо першочергових заходів з удосконалення доступності.

2. Ключові результати моніторингу

Аналіз наявних даних свідчить про таке:

- **Громадський транспорт у містах**: низький рівень адаптації маршрутних таксі, обмежена кількість доступних для осіб з інвалідністю автобусів, тролейбусів і трамваїв;
- **Залізничний транспорт**: обмежений доступ до вокзалів та платформ, відсутність достатньої кількості вагонів, пристосованих для перевезення людей з інвалідністю;
- **Авіаційний транспорт**: покращення стандартів обслуговування у великих аеропортах, однак регіональні аеропорти залишаються малодоступними (на основі даних 2021 року);
- **Об’єкти дорожньої інфраструктури**: пішохідні переходи, зупинки громадського транспорту часто не обладнані пандусами та тактильними елементами.

Інформуємо, що відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 26 травня 2021 р. № 537 «Про затвердження Порядку проведення моніторингу та оцінки ступеня безбар’єрності об’єктів фізичного оточення і

послуг для осіб з інвалідністю» організовано проведення моніторингу об’єктів транспортної інфраструктури.

Станом на 15 вересня 2025 року було обстежено:

- 5174 зупинки громадського транспорту;
- 714 вокзали та станції;
- 145 АЗС.

Посилання на карту:
https://lun.ua/misto/barrier-free/mindev-2025?l=3ffffe#5/48.2/30.3

3. Пріоритетні напрями, що потребують підтримки

На основі проведеного аналізу визначено такі напрями, які потребують першочергової уваги:

1. Міський громадський транспорт – модернізація автобусного, тролейбусного та трамвайного парку, забезпечення стандартів доступності на маршрутах.
2. Залізнична інфраструктура – облаштування вокзалів, платформ і вагонів відповідно до потреб маломобільних груп населення.
3. Зупинки громадського транспорту та їх комплекси – облаштування доступності з урахуванням тактильних та візуальних елементів навігації.
4. Навчання персоналу транспортної галузі – впровадження програм з підвищення компетенцій у сфері обслуговування пасажирів з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.
5. Інформаційна доступність – забезпечення дублювання інформації візуальними, звуковими та цифровими засобами

4. Висновки

Аналіз результатів моніторингу підтверджує, що рівень доступності транспорту та транспортної інфраструктури в Україні залишається недостатнім і потребує системної підтримки. Пріоритетними напрямами є адаптація громадського та залізничного транспорту, модернізація зупинок і вокзалів, а також розвиток стандартів інформаційної доступності. Реалізація цих заходів дозволить підвищити рівень мобільності людей з інвалідністю та забезпечить виконання міжнародних зобов’язань України у сфері прав людини та інклюзивності.